

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

Quod liceat in aliquo casu confitenti proderere personam alterius, &
exemplum de adulterio, cap. 31

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

DVM essem, inquit, plebanus apud sanctum paruum Martinum in Colonia, quidam ex parochianis meis vir honestus, cum die quadam cuiusdam conciuis & amici sui domum solus intrasset, & vxorem illius solam in gradibus solarij reperisset, amplexibus atque osculis ipsius ad libidinem inflammatus, cum ea contra propositum peccauit: mox ad me, quasi hausto veneno, currens de fonte confessionis bibit, venenum expuit, pœnitentiam suscepit, & adiecit; Domine, ego personam vobis exprima, femina turpis est, & multos corrumpit, & certum mihi est, quia peccatum illud minimè cōfitebitur. Tempore verò quadragesimæ veniens illa magis ex consuetudine, quam ex aliqua contritione, peccata quadam minima ac quotidiana mihi confitens, adulteriumque omnino subticens. Ego, non immemor peccati mihi confessi, cum nollem eam confundere, neque confitentem prodere, dixi; Domina ite modò, & cras reuertimini, interimque dicite tres orationes Dominicas, quatenus Deus illuminare dignetur cor vestrum, vt dignè ac plenè confiteri possitis peccata vestra. Illa vadens, & in crastino rediens, nil adiecit, sed tantum peccata prius confessa replicauit. Quam cum secundo iussissem abire, easdemque orationes quas prius repetere: illa non sine suspitione discessit, & sequenti die reuersa, audiente quodam clerico cognato, quem secum adduxerat, in hæc verba prorupit: Ecce dominus iste, me digito demonstrans, adulteria mihi imponit, ego domino Episcopo conquerar de illo. Cumque verbis illius satis essem iniuriatus, nec tamen motus, solus soli cum multa modestia dixi: Bona domina, quare peccata vestra absconditis, & quare negatis quod modò dicitis? nunquid non commisistis adulterium in tali loco, & cum tali viro? Illa intelligens crimen me non latere, tandem ad se reuersa, satis humiliter respondit: Domine verum est, ego cum tali viro adulterium commisi, parata sum pœnitentiã suscipere, & de cetero castè viuere: sicque factum est, vt quæ peccatrix venerat,

perat, plebani industria iustificata rediret. Si non fuisset a cōfiteere prodita, fortè nō esset iustificata. APOLLONIVS: Si non licet confitenti personam peccati cōsortem, nisi in tali vel in simili casu prodere, quid sentis de confessore? Licet illi in aliquo casu peccata cōfitentium siue personas ipsas cōfidentes prodere? CÆSARIVS: Peccata quidem cōfitentium in multis casibus prodere poterit, tacitis personis: ipsas verò personas prodere non debet, nisi in vno casu, quem infra hoc quinquennium dominus Innocentius Papa tali modo determinauit:

CAPVT XXXII.

IN domo quadam Cisterciensis ordinis, monachus quidam sine ordine celebrauit: hoc cū die quadam Abbati suo retulisset in confessione, nec tamen cessare vellet a tanta præsumptione, Abbas dolens ac lacrymans, vt à blasphemia tam magna desisteret, miserum rogauit, monuit, & præcepit; sed nō profecit. Ille verò timens notari, si cessaret, celebrauit vt prius. In sequenti capitulo generalis Abbas idem proposuit casum eundem, interrogans quid faciendū foret confessori, si fortè tale quid in aliqua domo emergeret. Cumque dominus Cisterciensis & cæteri Abbates super hoc nihil auderēt diffinire, casum scripserunt Innocentio Papæ; qui conuocans Cardinales, virosque literatos, casum eis proposuit, & quid de hoc sentirent, à singulis requisit: Omnib. penè in hoc sentientibus, quod confessio non esset prodenda, respondit; Ego dico in tali articulo esse prodendam; quia talis confessio nō est confessio, sed blasphemia; nec debet confessor blasphemiam tantam ac insaniam celare, per quam periculum incumbere poterit toti Ecclesiæ. Et placuit sententia omnibus, scripsitque sequenti anno capitulo, quod à se fuerat determinatum, & à Cardinalibus approbatum: Nec debes dubitare, quin cōfessores multum torqueantur, cū tale quid audierint, quod soli portare non possunt.

CAPVT

*Cōmuni-
uis do-
ctrina
Theolo-
gorum
(Ius n. a-
guis con-
fessionis
est decre-
to Consi-
lij Late-
ranensis,
sub hoc
eodem
Innocen-
tius 3. ce-
lebrati
cap. 21.)
contra-
rium te-
ner: Vid-
etiam
Nauarr.
in cap.
sacer-
dos. de
pœnit.
dist. 6.*